

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7107/2561

พนักงานอัยการจังหวัดระยองโจทก์ นาย อ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 192, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. 2550 มาตรา 3, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 3, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 4, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 7, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 90

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยกับพวกร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีน 193 เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและร่วมกันพยายามจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนดังกล่าว 191 เม็ด แต่ทางพิพากษาลงโทษจำเลยได้ความว่า จำเลยโทรศัพท์แจ้งให้ ว. ไปรับเมทแอมเฟตามีน 191 เม็ดที่อื่น ซึ่งมีไซ้ที่ห้องพักของจำเลย ทั้งไม่ได้ความว่าจำเลยได้นำเมทแอมเฟตามีนจากห้องพักไปวางไว้ด้วยตนเองหรือใช้ให้บุคคลใดนำไปวาง ส่วนเมทแอมเฟตามีนอีก 2 เม็ด ได้ความจาก พันตำรวจโท ก. ว่า พบอยู่บนที่นอนภายในห้องพักของจำเลย ประกอบกับจำเลยรับว่าเสพเมทแอมเฟตามีนมาก่อน และจากการตรวจปัสสาวะของจำเลยพบสารเมทแอมเฟตามีน จึงเชื่อว่าเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด ที่ค้นพบภายหลังเป็นของจำเลยมีไว้เพื่อเสพและเป็นคนละส่วนกับเมทแอมเฟตามีนที่มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและพยายามจำหน่าย การกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีน 191 เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและพยายามจำหน่ายกรรมหนึ่ง และฐานมีเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตกรรมหนึ่ง แม้โจทก์จะฟ้องข้อหาว่าจำเลยมีเมทแอมเฟตามีน 193 เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ศาลฎีกาย่อมลงโทษจำเลยฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคสอง ประกอบมาตรา 215 และ 225 ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ.2550 มาตรา 3 เพราะข้อแตกต่างดังกล่าวมิใช่ข้อสาระสำคัญและจำเลยมิได้หลงต่อสู้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 57, 66, 91, 100/1, 102 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 3, 4, 7 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 91 ริมของกลางจำเลยให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยานโจทก์ จำเลยขอถอนคำให้การเดิม และให้การใหม่เป็นรับสารภาพข้อหาเสพเมทแอมเฟตามีน และรับว่ามีเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด ไว้เพื่อเสพ ส่วนข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติ

ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง และวรรคสาม (2), 57, 66 วรรคสอง, 91 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 7 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 8 เดือน ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก 6 ปี และปรับ 400,000 บาท ฐานร่วมกันพยายามจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนซึ่งต้องรับโทษ เช่นเดียวกับการกระทำความผิดสำเร็จ จำคุก 6 ปี และปรับ 400,000 บาท รวมจำคุก 12 ปี 8 เดือน และปรับ 800,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 กรณีต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังแทนค่าปรับได้เกินหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปี ริมของกลาง จำเลย อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพในข้อหาดังกล่าว เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 3 เดือน ส่วนความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายกับฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน แต่ความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต โจทก์ไม่ได้ฟ้องขอให้ลงโทษเป็นอีกกรรมหนึ่ง คงฟ้องร่วมกันมาเป็นกรรมเดียว จึงลงโทษจำเลยฐานนี้ไม่ได้ คงลงโทษจำเลยได้ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีน 191 เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายเพียงกรรมเดียว และเมื่อความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีน 191 เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและฐานร่วมกันพยายามจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน 191 เม็ด ซึ่งเป็นจำนวนเดียวกันเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 แต่ละบทมีอัตราโทษเท่ากัน จึงให้ลงโทษฐานร่วมกันพยายามจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนซึ่งรับโทษเท่าความผิดสำเร็จแต่เพียงบทเดียว จำคุก 6 ปี และปรับ 400,000 บาท รวมจำคุก 6 ปี 3 เดือน และปรับ 400,000 บาท คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกา วินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง เจ้าพนักงานตำรวจจับนายวัฒนชัยและนายอภิรักษ์ พร้อมเมทแอมเฟตามีน 191 เม็ด แจ้งข้อหาว่าเสพเมทแอมเฟตามีน ร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและพยายามจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนดังกล่าว ต่อมาเจ้าพนักงานตำรวจตามไปจับจำเลยที่ห้องพักและตรวจค้นในห้องพักพบเมทแอมเฟตามีนอีก 2 เม็ด จึงยึดไว้เป็นของกลาง เจ้าพนักงานตำรวจแจ้งข้อหาแก่จำเลย่ว่าเสพเมทแอมเฟตามีน ร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย 193 เม็ด และร่วมกันพยายามจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน 191 เม็ด สำหรับความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีน โจทก์และจำเลยไม่ฎีกา ความผิดดังกล่าวเป็นอันยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ คงมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยมีเมทแอมเฟตามีน 193 เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและพยายามจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน 191 เม็ด ตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า โจทก์ฟ้องว่าจำเลยกับพวก ร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีน 193 เม็ด น้ำหนัก 18.569 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 2.672 กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และร่วมกันพยายามจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน 191 เม็ด น้ำหนัก 18.386 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 2.639 กรัม ให้แก่สายลับ อันมีความหมายว่าเมทแอมเฟตามีนทั้งหมดเป็นจำนวนเดียวกันแต่จำเลยกับพวกได้จำหน่ายเพียงบางส่วน แต่ในทาง

พิจารณานายวัฒนชัยและนายอภิรักษ์พยานโจทก์กลับเบิกความทำนองเดียวกันว่าจำเลยโทรศัพท์แจ้งให้นายวัฒนชัยไปรับเมทแอมเฟตามีนที่ริมทางบริเวณป้ายขนส่งจังหวัดระยองเพื่อนำไปมอบให้แก่นางสาวพัชรี ไม่ใช่ไปรับเมทแอมเฟตามีนจากจำเลยที่ห้องพัก ทั้งไม่ได้ความว่าจำเลยได้นำเมทแอมเฟตามีนจากห้องพักไปวางไว้ด้วยตนเองหรือใช้ให้บุคคลใดนำไปวาง ภายหลังถูกจับกุมและมีการตรวจนับปรากฏว่ามีเมทแอมเฟตามีน 191 เม็ด เท่านั้น จำเลยจึงร่วมกับนายวัฒนชัยและนายอภิรักษ์มีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและพยายามจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนให้นางสาวพัชรี 191 เม็ด อันเป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ส่วนเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด ที่พบที่ห้องพักของจำเลยในภายหลัง ไม่ปรากฏจากพยานปากใดว่าจำเลยมีเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด ไว้เพื่อจำหน่ายด้วย แต่กลับปรากฏจากคำเบิกความของพันตำรวจโทกฤตพงศ์ เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับกุมว่าในขณะที่ตรวจค้นที่ห้องพักของจำเลยพบเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด บนที่นอนของจำเลย จำเลยรับว่าได้เสพเมทแอมเฟตามีนมาก่อน และจากการตรวจปัสสาวะของจำเลยพบสารเมทแอมเฟตามีน จึงเชื่อว่าเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด ที่ค้นพบภายหลังการล่อซื้อเป็นของจำเลยมีไว้เพื่อเสพ และเป็นคนละส่วนกับเมทแอมเฟตามีน 191 เม็ด ที่จำเลยกับพวกมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและพยายามจำหน่ายไปในคราวเดียวให้นางสาวพัชรี จำเลยจึงมีเจตนาแยกการครอบครองเมทแอมเฟตามีน 191 เม็ด และเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด แตกต่างกัน การกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีน 191 เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและพยายามจำหน่ายกรรมหนึ่ง และฐานมีเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตกรรมหนึ่ง ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยมานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น แต่อย่างไรก็ดี ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยในส่วนเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด ว่า โจทก์ไม่ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นอีกกรรมหนึ่งจึงไม่อาจลงโทษจำเลยได้นั้น เห็นว่า เมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด ที่ค้นพบในภายหลังนี้จำเลยรับว่าเป็นของตนมีไว้เพื่อเสพ จำเลยจึงมีความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต แม้โจทก์จะฟ้องข้อหาว่าจำเลยมีเมทแอมเฟตามีน 193 เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามทางพิจารณาฟังได้ว่าเมทแอมเฟตามีนที่พบในภายหลัง 2 เม็ด จำเลยมีไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตดังที่วินิจฉัยข้างต้น ศาลฎีกาย่อมลงโทษจำเลยฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคสอง ประกอบมาตรา 215 และ 225 ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 เพราะข้อแตกต่างดังกล่าวมิใช่ข้อสาระสำคัญและจำเลยมิได้หลงต่อสู้ พิพากษาแก้เป็นว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 67 ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตอีกกระทงหนึ่ง จำคุก 1 ปี จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 จำคุก 6 เดือน เมื่อรวมกับโทษฐานเสพเมทแอมเฟตามีนและฐานร่วมกันพยายามจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนของศาลอุทธรณ์แล้วเป็นจำคุก 6 ปี 9 เดือน และปรับ 400,000 บาท ยกฟ้องความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีน 193 เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

พศวัจน์ กนกนาก · ทอธาร เหลืองเรือรง · ภาพิสิษฐ์ สุพะพิสิษฐ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7107/2561>